

Hejsek 2

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXX říjen 2014

Pejsek štěká...

První měsíc nového školního roku je za námi a už tu máme další číslo! Jsem plný hádanek a záhad, tak neváhejte, luštěte a získejte body do bodování. Ve hře je malá bednička!

Haf! Haf! Haf!

Štěkám vše nejlepší Vašíkovi a Zelímu. Hodně štěstí a spoustu splněných přání.

Haf! Haf! Haf!

Noste příspěvky! Stále je vás spousta, kdo jste zatím nezaplatili a brzy je budeme muset odevzdat o patro výš, tak na to myslete...

Haf! Haf! Haf!

Na Vraní skále nám báječně vyšlo počasí, a tak

jsme si to všichni pořádně užili a získali jsme ze spousty zemí cenné artefakty! Více o výpravě si přečtěte dále.

Haf! Haf! Haf!

Julinka s milým úsměvem: „Júú, Týno, ty ještě pořád děláš tu plachtičku, ty jsi ale borec.“ Týna: „To bych vůbec neřekla, když mi to trvá tak dlouho.“ Julinka: „Ty asi nevíš, co je ironie, vid?“

Haf! Haf! Haf!

Příští týden už nás čekají družinovky, tak na to nezapomeňte a přijďte ve správný čas :)

Co budeme dělat?

- 7. 10. Oddílovka
- 10. 10. Čaj o páté
- 11. 10. Výprava „50“ + akce pro mladší
- 14. 10. Družinovky
- 21. 10. Oddílovka
- 25. - 29. 10. Podzimky v Polici nad Metují
- 4. 11. Družinovky

A dále?

- 21. - 23. 11. Listopadová výprava
- 12. - 14. 12. Vánoční výprava
- 10. - 11. 1. Bruslení, Nácvik divadla
- 14. 2. Výroční výprava
- 13. - 15. 3. Divadelní výprava na Sázavku
- 2. - 6. 4. Velikonoční táboření
- 25. - 26. 4. Divadelní festival
(zatím není na 100%)
- 15. - 17. 5. Oddílové hry o štítek táborníka
- 29. - 31. 5. Poklad

Oddílové bodování za září

1. Týna	45	15. Bert'a	21
2. J'osa	36	16. Kryštof	21
3. Julinka	36	17. Tea	18
4. Kuba V.	36	18. Matěj	16
5. M'at'a	35	19. Tomáš	16
6. Štěpán	35	20. Majda P.	15
7. Jonatan	34	21. Esterka	14
8. Johana	33	22. Edík	13
9. David	31	23. Kuba N.	13
10. Mikulda	31	24. Vojta	12
11. Mety	30	25. Vašík	5
12. Skří't'a	30	26. Honzík	0
13. Alex	24	27. J'éňa	0
14. Majda H.	24	28. M'ája	0

Výprava na Vraní skálu

26. - 28. 9.

Je již mnohaletou tradicí, že naše první výprava vede na Vraní skálu. Letos nám počasí obzvláště přálo a ani trochu nepršelo.

Hned večer si nás po jednom k sobě zavolal tajemník ředitele muzea a nakonec jsme se dozvěděli, že ředitel shání exponáty do své sbírky. Neváhali jsme

ani minutu a naskočili na nejbližší letadlo do Číny, kde jsme záhy získali po vyluštění čínských přísloví terakotového vojáka. Poté jsme navštívili ještě Ekvádor, kde jsme v pralesích objevili vzácnou sošku, v Itálii získali koloseum, v Súdánu vzácnou vázu, v Egyptě po mnoha hádankách sfingu, v Grónsku inuitské kopí a v Německu taktéž vzácnou vázu. Vedle toho všeho jsme ještě navazovali kontakty s ostatními muzei.

Jak to všechno dopadlo a kdo si v čem jak vedl si můžete prohlédnou v tabulce. Ředitel muzea z nás měl ohromnou radost a bohatě se nám odměnil. V neděli jsme si ještě vyběhli na Vraní skálu, odkud jsme se pokochali výhledem, stvořili tradiční foto, zapsali se do kešky a pokračovali na vlak.

Hádanky Pro starší

Kolika nejméně řezy jde rozdělit obecný trojúhelník, abychom z jeho částí mohli sestavit obdélník?

Pro mladší

Co můžete chytit a nemůžete hodit?

Správné odpovědi říkáte Pomerančovi. On vám za ně dá nějaký ten bod do bodování.

ŠIFRY

Díl druhý

Další transpoziční šifrou je naše druhá oddílová. Řekněme, že chceme zašifrovat zprávu JABLKA OBSAHUJÍ VITAMÍN C. Nejprve musíme spočítat písmenka – 22. Teď musíme doplnit správný počet písmenek tak, aby se nám vešly do čtverce (násobíme stejná čísla a vyjde nám, že nejmenší tabulka, do které se naše zpráva vejde, je $5 \times 5 = 25$ políček). Uděláme čtverec s počtem políček, který potřebujeme, a písmenka ze zprávy do něj zapíšeme v tomto pořadí:

1	5	9	13	2
16	17	21	18	6
12	24	25	22	10
8	20	23	19	14
4	15	11	7	3

Na zbylá místa v prostředku tabulky, kam už nemáme jaká písmenka dát, napíšeme X a následně celou zprávu přepíšeme po řádcích a dolů napíšeme dvojku, aby každý věděl, že se jedná o

druhou oddílovou šifru.

Když dostaneme takovou šifru k dešifrování, nejprve spočítáme písmenka, potom je přepíšeme do tabulky po řádcích a nakonec zprávu rozluštíme tak, že z tabulky vypisujeme písmenka v tom pořadí, jaké je naznačeno v tabulce výše. Na procvičení je tu pro vás jedna zpráva:

LSUŽÉE UŽVEINNŘEDKD UVXUSÁ BOTY ND OR-
DOET „2“

Opět platí, že kdo řekne Melišce do konce října správné znění zprávy, dostane nějaký ten bod do bodování.

Simča se ptá...?

Jaká etapa se ti líbila nejvíc?

Dáva: Stavba iglú! Mikulda: To je otázka... Stavění iglú. Johanka: Vaření a úřady! Týna: Všechnoo!!! Mety: Vaření! Vaření! Julinka: Německo! Máťa: Kytky. A líbilo se mi iglú. Skřítá: Všechny byly super, strašně. Nejvíc se mi asi líbilo stavění iglú. Jóna: Běhání, úřady. Kuba V.: Mně se nejvíc líbilo to přenášení s děra-vejma lahvema.

Jak se ti líbilo na výpravě?

Johanka: Jo, líbilo, až na to, že jsem musela tahat ten obrovskej batoh. Skřítá: Super. Úžasný. Nejlepší výprava.

Jak se ti líbilo na Vraní skále?

Dáva: Dobrý to bylo. Mikulda: Samozřejmě!

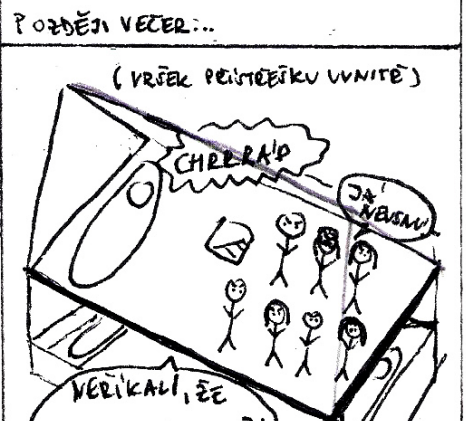
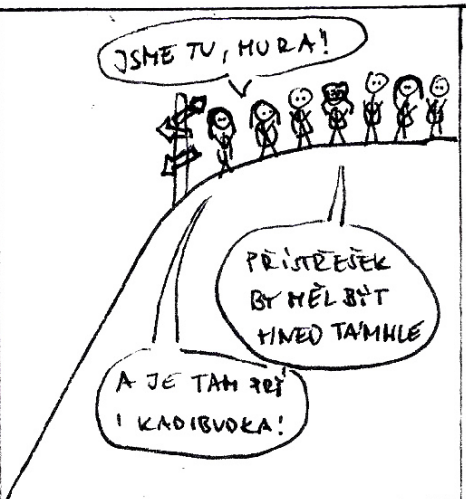
Který exponát se ti líbil nejvíc?

Dáva: Inuitské kopí. Mety: Asi bumerang. Máťa: Kytara! Harpuna. Štěpán: Bumerang, nejlepší obrázek. Kryštof: Bumerang. Skřítá: Bumerang. Jóna: Asi ta, no, harpuna!

PŘECHOD NÍZKÝCH TATER (II)

Smaženice

pokračování povídky od Vosy

... Jelikož neznám hroznějších muk, než absolvovat spolu s rodinou houbařskou vycházku, vymluvil jsem se na učení a hned jak za trojicí zaklaply dveře jsem usedl k počítači.

Z houbařské vycházky se vrátili až v pět. Když mne matka má zřela na židli u počítače, kterou jsem po jejím příchodu nedokázal dostatečně rychle vyklidit, bylo jí hned jasné, kde jsem strávil většinu dne, a zeptala se mě, zdali jsem dal alespoň skřítkovi napít. Popravdě jsem doznal, že jsem tak učinit zapomněl, za což se mi dostalo posměšného úšklebku od mé sestry. Já nicméně ihned přešel do protiútoků a zeptal se jí, zda s rodiči něco našli. Po její odpovědi, že jen jednu malou houbičku, jsem dostal prostor k úšklebku zase já a byli jsme si tedy kvit – jak se posléze ukázalo, ona jediná nalezená houbička byla navíc zcela evidentně nejedlá a domů byla dovezena jen proto, že sestra trvala na jejím přezkoumání za pomoci mykologického atlasu. Když se i po jeho zevrubném prozkoumání potvrdilo, že donesený exemplář skutečně není jedlý, ztropila sestra nevídanou scénu a umanula si, že tak či tak z oné jedovaté houby usmaží smaženici. Bylo štěstím, že v tu chvíli ještě doma nebyl děda, neboť ten vždy při sestřiných ječácích dostává prudkou migrénu a v nastalé agónii mlátí do trubky

ústředního topení – a protože byl sestřin záchvat i tentokrát velmi hlasitý, navrhla máma – táta se v tu chvíli kamsi zašil – že s oné puntíkaté houby může udělat smaženici pro našeho domácího skřítku, který má prý velmi odolný žaludek a něco jako mírně jedovatá houba mu vůbec vadit nebude. Netrvalo ani hodinu, a naše matka se přesvědčila o opaku - sestra se ale nyní po hlavě vrhla do akce – houbu nakrájela na malé kousky, na pánvi rozehřála máslo, rozkřápla na ni jedno vajíčko – více jich povoleno neměla – přidala ony houbové plátky a za chvíli měla usmaženo. Netrvalo ani pět minut a smaženice už spočívala v misce před naším domácím pomocníčkem.

Vzápětí se vysvětlilo, kam že to zmizel táta. Zaběhl do obchodu a domů se vrátil se čtyřmi kusy medovníku, aby panující náladu trochu vylepšil. Vzhledem k přetrvávajícímu dobrému počasí bylo rozhodnuto, že donesená pochutina bude snědena na balkóně, z čehož jsem – žel – nebyl vynechán ani já. Sotva jsme však stihli spolknout první sousto, z našeho třetího patra se nám naskytl pohled na dědu, který se s holí v ruce po své celodenní procházce vracel zase domů. Sestra, protože byla pod vlivem úspěšného upravení smaženice alespoň pro imaginárního strávnicka opět ve své kůži, znovu zapojila všechny své obvody pro drzost, s plnou pusou se nahnula přes zábradlí a na dědu zavolala: „Na tebe už nezbylo!“

Čaj o páté!

10. října

16-19h

**sezní s sebou
něco na zub!**

**promítání fotek z tábora
výroba lakrosek & bedniček**

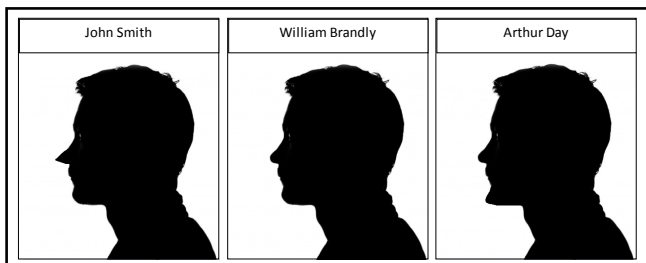
Zápisek z deníku Henryho Westforda

20. září 1904

„Dnes ráno mi volal jeden z mých podřízených, který dohlíží na továrnu Triangle Shirtwaist Factory, že se opakovaně ztratilo velké množství tkaného plátna. Dotyčný podřízený poslal pro policejního komisaře, ale ten se odmítá případem zabývat a tak je opět na mně, abych loupeži přišel na kloub...“

Jednomu z hlídačů se podařilo pořídit fotografii zloděje, ale kdo je onen zloděj?

Oddílová místa

Tentokrát to bude fotka z interiéru. I sem jezdíme párkrát do roka, nebudu po vás ale chtít jméno vesnice – bude mi stačit, když mi povíte příjmení rodiny, které chata patří. Odpovědi říkejte Jendovi.

O lichváři ze Soukenické ulice

V Soukenické ulici bydlíval dávno jistý lichvář. Muž bylo známý svou lakotou, nezřídka chtěl vrátit i dvojnásobek toho, co si nešťastník vypůjčil, a ne-slevil ani měďák. Ke všem byl hrubý, a když se ko-nala sbírka na výstavbu nového kostela, nepřispěl ani pětníkem. Nikdo ho neměl rád a v domě taky žil sám, neboť mu bylo zatěžko platit služebnictvo – ov-šem chtě nechtě za ním každý jednou za čas, když byl v úzkých, musil přijít a dlužní úpis podepsati. Jednoho dne zachvátil lichvářův dům požár.

Lakomec totiž šetřil i na pochodních a kupoval jen ty nejlevnější, ze kterých se oheň snadno rozšířil. Všichni sousedé se seběhli, vytvořili až od řeky špa-lír, podávali si vědra s vodou a lili je do ohně, ale nic to nepomohlo – živel už se rozšířil a plameny se sy-tily dlužními úpisy a potupnými smlouvami, kterých byl lichvářův dům plný. Zanedlouho celé stavení lehlo popelem.

Lakomec uhořel rovněž – nedokázal se ze svého domu dostat včas a nebyl nikdo, kdo by mu pomohl. Od té doby se za bezměsíčných nocí lichvář v Soukenic-ké ulici zjevuje a straší pozdní chodce. Ti, co jej viděli, lakotu popisují jako ohnivého muže, který se belhá ulicí s rancem plným peněz a všechny okolo prosí, aby mu pomohli a ranec od něj na kus cesty převzali – jen-že dosud se nenašel nikdo, kdo by ohnivému muži na

jeho cestě pomohl a vysvobodil tak jeho zakletou duši. Soukenická ulice je nedaleko naší klubovny – do Revoluční ulice ústí hned vedle zastávky Dlouhá třída. Lichvářův dům stával tam, kde je dnes pizzerie. Nemalý náskok v bodování získá ten, kdo Vosovi řekne, jak se tato pizzerie jmenuje.

Eliška (728 467 049)
Májka (725 807 853)
Pomeranč (720 358 010)

T.O. Vpřed pro vlastní potřebu.
tovpred.ctrnactka.cz

